

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 332/2014-21

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 2. júla 2014 v senáte zloženom z predsedu Ľubomíra Dobríka a zo sudcov Jána Auxta a Rudolfa Tkáčika prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti V. P., zastúpenej advokátkou JUDr. Emíliou Korčekovou, Ulica L. Novomeského 25, Pezinok, pre namietané porušenie jej základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava V v konaní vedenom pod sp. zn. 20 Cb 161/2003 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 19 Rob 397/2003) a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo obchodnej spoločnosti V. P., na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava V v konaní vedenom pod sp. zn. 20 Cb 161/2003 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 19 Rob 397/2003) p o r u š e n é b o l o .

2. Okresnému súdu Bratislava V v konaní vedenom pod sp. zn. 20 Cb 161/2003 p r i k a z u j e konať bez zbytočných prietáhov.

3. Obchodnej spoločnosti V. P., p r i z n á v a finančné zadosťučinenie v sume 1 000 € (tisíc eur), ktoré j e Okresný súd Bratislava V p o v i n n ý vyplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Okresný súd Bratislava V j e p o v i n n ý uhradiť obchodnej spoločnosti V. P., trovy konania v sume 283,62 € (slovom dvestoosemdesiattri eur a šesťdesiatdva centov) do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia na účet jej právnej zástupkyne advokátky JUDr. Emílie Korčekovej, Ulica L. Novomeského 25, Pezinok.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. III. ÚS 332/2014-10 z 22. mája 2014 prijal na ďalšie konanie sťažnosť obchodnej spoločnosti V. P. (ďalej len „sťažovateľka“), podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ktorou namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava V (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 20 Cb 161/2003 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 19 Rob 397/2003).

Predseda okresného súdu sa na základe výzvy ústavného súdu vyjadril k sťažnosti podaním sp. zn. Spr. 2065/2014 doručeným ústavnému súdu 23. júna 2014, v ktorom uviedol:

„... Súd dňa 06. 06. 2003 vydal platobný rozkaz č. k. 19 Rob/397/03-18, v ktorom zaviazal odporcov v I. a II. rade na úhradu 24.600,- Sk (816,57 Eur) s príslušenstvom.

Dňa 07. 07. 2003 podal na tunajšom súde odporca odpor 1.) rade a dňa 08. 07. 2003 odporca v II.) rade odpor voči platobnému rozkazu č. k. 19 Rob/397/03-18.

Dňa 19. 08. 2003 bol spis prevedený do 20 Cb sudkyňi JUDr. Alexandre Hanusovej.

Uznesením č. k. 20 Cb/161/03-30 zo dňa 17. 10. 2003 a uznesením 20 Cb/161/03-31 zo dňa 17. 10. 2003 uložil odporcom súd povinnosť uhradiť súdny poplatok za odpor každý vo výške 1.230,- Sk.

Výzvou zo dňa 19. 11. 2003 súd vyzval navrhovateľa na zaslanie rovnopisov príloh k žalobe.

Dňa 21. 04. 2004 sa konalo pojednávanie, ktoré sa odročilo z dôvodu PN navrhovateľa a neprítomností odporcov, ktorí svoju neúčast' ospravedlnili.

Dňa 06. 09. 2004 sa konalo pojednávanie, ktoré sa odročilo z dôvodu neprítomnosti účastníkov, ktorí svoju neúčast' ospravedlnili.

Dňa 19. 01. 2005 sa konalo pojednávanie, ktoré sa odročilo z dôvodu neprítomnosti odporcu v I. rade a navrhovateľa, ktorý svoju neúčast' ospravedlnil.

Súd dňa 19. 01. 2005 vyzval navrhovateľa na oznámenie predpokladaného termínu ukončenia PN. Opätovná výzva zo dňa 07. 03. 2005 na oznámenie predpokladaného termínu ukončenia PN, z dôvodu nereagovania zo strany navrhovateľa.

Dňa 21. 09. 2005 sa konalo pojednávanie, ktorého sa zúčastnil odporca v I. rade. Navrhovateľ a odporca v II. rade svoju neúčast' ospravedlnili.

Súd dňa 12. 10. 2005 dožadoval ošetrujúcu lekárku navrhovateľa ohľadne jeho stavu a možnosti zúčastniť sa pojednávania. Túto výzvu dňa 12. 01. 2006 opakoval, pretože neprišlo vyjadrenie.

Dňa 08. 03. 2006 sa konalo pojednávanie, ktoré sa odročilo z dôvodu neprítomnosti účastníkov. Navrhovateľ a PZO v II. rade svoju neúčast' ospravedlnili.

Súd žiadal opäť ošetrujúcu lekárku navrhovateľa dňa 20. 03. 2006, aby oznámila, či choroba navrhovateľa je takou, že mu znemožňuje prísť na pojednávanie.

Dňa 24. 04. 2006 sa konalo pojednávanie, ktoré sa odročilo z dôvodu neprítomnosti účastníkov. PZO v I. rade svoju neúčast' ospravedlnil z dôvodu kolízie pojednávanií.

Dňa 20. 09. 2006 sa konalo pojednávanie, ktorého sa zúčastnil právny zástupca navrhovateľa. Odporcovia svoju neúčast' ospravedlnili.

Súd dňa 24. 07. 2007 vyzval odporcu v I. rade na priloženie plnomocenstva.

Dňa 07. 01. 2008 bol spis pridelený do oddelenia Obchodné veci pod sp. zn. 20 Cb/161/2003 na prejednanie sudkyňi JUDr. Jane Tamašiovej.

Dňa 19. 03. 2009 sa konalo pojednávanie, ktoré sa odročilo z dôvodu neprítomnosti účastníkov. Navrhovateľ, PZO v I. rade a odporca v II. rade svoju neúčast' ospravedlnili. Odporca v II. rade požiadal o pojednávanie v jeho neprítomnosti.

Dňa 28. 05. 2009 sa konalo pojednávanie, ktorého sa zúčastnil právny zástupca navrhovateľa. PZO v I. rade a odporca v II. rade svoju neúčast' neospravedlnili.

Súd dňa 22. 06. 2009 žiadal o zapožičanie spisu číslo: 11219/T oddiel s. r. o. K. –H. s. r. o. od Okresného súdu Trnava, ktorý dňa 25. 06. 2009 oznámil tunajšiemu súdu, že spis nemôže zapožičať, pretože dňa 17. 06. 2009 bol zapožičaný Okresnému súdu Senica.

Urgencia zo dňa 10. 08. 2009 o zapožičanie spisu číslo: 11219/T oddiel s. r. o... od Okresného súdu Trnava.

Tunajší súd dňa 10. 08. 2009 žiadal KS v BA o oznámenie, k akému číslu konania vedenom na OS Senica bol zapožičaný spis KS 8K 324/2000.

Dňa 23. 09. 2010 sa konalo pojednávanie, ktorého sa zúčastnil navrhovateľ. PZO v I. rade ospravedlnil svoju neúčast' i neúčast' odporcu v I. rade z dôvodu jeho dlhodobej PN a požiadal o odročenie pojednávania. PZO v II. rade ani odporca v II. rade svoju neúčast' neospravedlnili.

Dňa 04. 11. 2009 sa konalo pojednávanie, ktorého sa zúčastnil PZO v I. rade. Navrhovateľ ani odporca v II. rade sa nedostavili. Navrhovateľ svoju neúčast' ospravedlnil, nežiadal o odročenie pojednávania. Na tomto pojednávaní súd vyhlásil rozsudok č. k. 20 Cb/161/2003-172, v ktorom súd návrh zamietol.

Dňa 13. 01. 2010 podal navrhovateľ odvolanie voči rozsudku 20 Cb/161/2003-172 zo dňa 04. 11. 2009.

Uznesením zo dňa 27. 01. 2010 súd uložil navrhovateľovi zaplatiť súdny poplatok za odvolanie vo výške 40,82 Eur.

Dňa 09. 02. 2010 bola PZO v I. rade a odporcovi v II. rade zaslaná výzva na vyjadrenie k podanému odvolaniu.

Tunajší súd dňa 26. 03. 2010 predložil spis 20 Cb/161/2003 KS v BA z dôvodu podaného odvolania.

KS v BA vydal dňa 25. 11. 2010 uznesenie č. k. 1 Cob/106/2010-220, ktorým rozsudok OS BA V zo dňa 04. 11. 2009 č. k. 20 Cb/161/2003-178 zrušil a vrátil vec na ďalšie konanie.

Tunajší súd dňa 11. 01. 2011 reagoval na výzvu KS v BA zo dňa 29. 12. 2010, v ktorej KS v BA žiadal o vrátenie spisu 8K 324/00, ktorého súčasťou je aj pripojený spis 9 K 29/02. Súd odmietol vrátiť spis vzhľadom na to, že vec nie je právoplatne skončená a pripojený spis má byť opakovane oboznámený na nasledujúcom pojednávaní.

OS Senica bol žiadaný o zaslanie spisu 8 Cb/132/2003 dňa 10. 06. 2011. Žiadosť bola OS Senica odmietnutá z dôvodu podania odvolania a predloženia spisu na KS v Trnave.

Dňa 05. 10. 2011 sa konalo pojednávanie, ktoré sa odročilo z dôvodu neprítomnosti účastníkov. Navrhovateľ svoju neúčast' ospravedlnil faxom z dôvodu PN a žiadal o odročenie.

Dopytovanie stavu konania č. k. 8 Cb 132/2003 na OS Senica zo dňa 14. 11. 2011, 21. 02. 2012.

KS v BA bolo dňa 25. 05. 2012 oznámené, že spis 8K 324/00, ktorého súčasťou je aj pripojený spis 9 K 29/02 im bude vrátený po ukončení konania konaného na tunajšom súde.

Dopytovanie stavu konania č. k. 8 Cb 132/2003 na OS Senica zo dňa 29. 06. 2012.

Tunajší súd vyzval navrhovateľa dňa 05. 11. 2012, aby oznámil súdu či trvá na vykonaní dôkazu čítaním spisu OS Senica 8 Cb 132/2013 prípadne oznámi, ktoré listinné dôkazy z tohto spisu žiada vykonať a či má prípadné ďalšie návrhy na dokazovanie. Danú výzvu zaslal súd z dôvodu, že spis 8 Cb 132/20013 nie je možné zapožičať, pretože konanie nie je právoplatne skončené. Navrhovateľ oznámil súdu, že na tomto dôkaze trvá.

Dopytovanie stavu konania č. k. 8 Cb 132/2003 na OS Senica zo dňa 21. 12. 2012. Urgencia zo dňa 28. 01. 2013 na výzvu zo dňa 21. 12. 2012.

Oznámenie KS v BA zo dňa 15. 03. 2013, že nie je možné vrátiť spis 8 K 324/2000.

Dopytovanie stavu konania č. k. 8 Cb 132/2003 na OS Senica zo dňa 22. 04. 2013, 02. 10. 2013.

Oznámenie KS v BA zo dňa 03. 12. 2013, že nie je možné vrátiť spis 8 K 324/2000.

Dopytovanie stavu konania č. k. 8 Cb 132/2003 na OS Senica zo dňa 03. 03. 2014, 14. 05. 2014.

Z uvedeného prehľadu vyplýva, že súd vo veci konal a z akého dôvodu bolo pojednávanie odročované a prečo sa v súčasnosti vo veci nekoná.

Sťažnosť považujem za neopodstatnenú s poukazom aj na dĺžku konania, pričom dávam do pozornosti aj správanie sa navrhovateľa, pokiaľ ide o jeho účasť na pojednávaní...“

Z obsahu sťažnosti a zo súdneho spisu okresného súdu sp. zn. 20 Cb 161/2003 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 19 Rob 397/2003) ústavný súd zistil rovnaké skutočnosti, čo sa týka predloženej chronológie, aké uviedol okresný súd, preto ich považoval za preukázané.

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

Sťažovateľka sa sťažnosťou domáhala vyslovenia porušenia svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietrahov..., ako aj práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, podľa ktorého každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jej občianskych právach alebo záväzkoch...

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru vychádza zo svojej ustálenej judikatúry (IV. ÚS 15/03, I. ÚS 24/03, II. ÚS 66/03), v súlade s ktorou možno za konanie (postup) súdu odstraňujúce právnu neistotu sťažovateľa v konkrétnom

posudzovanom prípade považovať také konanie, ktoré smeruje k právoplatnému rozhodnutiu vo veci alebo k odstráneniu jeho právnej neistoty zákonom dovoleným spôsobom. K vytvoreniu právnej istoty preto dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu (III. ÚS 127/03).

Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

Táto povinnosť súdu a sudcu vyplýva z § 6 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), ktorý súdom prikazuje, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 OSP, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priesťahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (IV. ÚS 74/02, III. ÚS 111/02, III. ÚS 142/03) zohľadnil tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). Za súčasť prvého kritéria sa považuje aj povaha prerokovávanej veci.

1. Pokiaľ ide o právnu a skutkovú zložitosť veci, ústavný súd konštatuje, že konania o zaplatenie peňažnej sumy tvoria bežnú súčasť rozhodovacej agendy všeobecných súdov a v zásade ich nemožno považovať za právne ani skutkovo zložité. Ústavný súd konštatuje, že zo skutkového hľadiska ide čiastočne o zložitejší spor z dôvodu, že okresný súd musel viackrát žiadať o pripojenie súvisiacich spisov z iných súdnych konaní, ktoré neboli právoplatne skončené, avšak doterajší zdĺhavý priebeh napadnutého konania ústavný súd nemôže pripísať iba na vrub prípadnej faktickej náročnosti prerokovávanej veci. Ústavný súd súčasne nezistil, že by išlo o právne zložitú vec.

2. Pri posudzovaní druhého kritéria, t. j. hodnotenia prípadných zbytočných priet'ahov v konaní, ústavný súd dospel k záveru, že k dĺžke posudzovaného konania podstatne prispeli aj okolnosti na strane s'ťažovateľky. Pojednávania boli viackrát odročované na žiadosť s'ťažovateľky (napr. 21. apríla 2004, 6. septembra 2004, 19. januára 2005, 8. marca 2006, 24. apríla 2006, 11. marca 2009, 5. októbra 2011), táto skutočnosť významne ovplyvnila priebeh konania na súde a je v príčinnej súvislosti so vzniknutými priet'ahmi.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v posudzovanej veci a poukazuje na to, že trvanie napadnutého konania 11 rokov, z toho na okresnom súde viac ako 10 rokov, je už samo osebe neprimerané.

Z vyžiadaného spisu okresného súdu ústavný súd zistil, že 27. mája 2003 bol s'ťažovateľkou na okresnom súde podaný návrh na vydanie platobného rozkazu o zaplatenie 24 600 Sk s prísl. Okresný súd 6. júna 2003 vydal platobný rozkaz č. k. 19 Rob 397/03-18. Dňa 7. júla 2003 odporca v 1. rade podal na okresnom súde odpor proti platobnému rozkazu č. k. 19 Rob 397/03-18 a 8. júla 2003 podal odpor odporca v 2. rade. Dňa 4. novembra 2009 okresný súd vyhlásil rozsudok č. k. 20 Cb 161/2003-172, ktorým bol návrh na začatie konania zamietnutý. Dňa 13. januára 2010 podala s'ťažovateľka odvolanie proti prvostupňovému rozsudku. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) vydal 25. novembra 2010 uznesenie č. k. 1 Cob 106/2010-220, ktorým rozsudok okresného súdu č. k. 20 Cb 161/2003-178 zo 4. novembra 2009 zrušil a vrátil vec prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Okresný súd vykonal síce množstvo procesných úkonov, ako to vyplýva z predloženého prehľadu, nariadil viac pojednávaní, ktoré boli odročované na žiadosť účastníkov najmä zo zdravotných dôvodov, avšak ústavný súd zistil aj väčšie obdobia jeho úplnej nečinnosti (napr. od 7. januára 2008 do 19. marca 2009 a od 10. augusta 2009 do 23. septembra 2010). Ústavný súd poukazuje aj na to, že postup okresného súdu v napadnutom konaní bol neefektívny, čo vyplýva predovšetkým z toho, že krajský súd

uznesením č. k. 1 Cob 106/2010-220 z 25. novembra 2010 zrušil rozsudok okresného súdu č. k. 20 Cb 161/2003-178 zo 4. novembra 2009 a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Uvedený postup okresného súdu nesvedčí o tom, že by svoju činnosť organizoval v súlade s povinnosťou uloženou mu v § 100 ods. 1 OSP, aby bola vec čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

Keďže všeobecný súd v rozsahu svojej právomoci nesie zodpovednosť aj za zabezpečenie efektívneho postupu, ktorý mal smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľka v predmetnej veci počas súdneho konania nachádzala, čo je základným účelom práva zaručeného v citovanom článku ústavy (pozri napr. I. ÚS 41/02), a jeho neefektívna činnosť mala rozhodne vplyv na doterajšiu dĺžku konania, ústavný súd preto nemohol akceptovať vyjadrenie okresného súdu, že vo veci samej konal a zbytočné prietahy v konaní neboli zistené.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti preto ústavný súd dospel k názoru, že doterajším postupom okresného súdu v konaní, ktoré je ním vedené pod sp. zn. 20 Cb 161/2003 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 19 Rob 397/2003), došlo k zbytočným prietahom, a tým aj k porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Pretože ústavný súd zistil porušenie označeného základného práva sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru okresným súdom v konaní vedenom pod sp. zn. 20 Cb 161/2003 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 19 Rob 397/2003), prikázal mu, aby vo veci konal bez zbytočných prietahov, a odstránil tak stav právnej neistoty, v ktorej sa nachádza sťažovateľka domáhajúca sa rozhodnutia súdu vo svojej veci.

III.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadost'učinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Z ustanovenia § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde vyplýva, že ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadost'učinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Sťažovateľka vo svojej sťažnosti žiadala aj o priznanie finančného zadost'učinenia v sume 7 500 € z dôvodov v nej uvedených.

Cieľom primeraného finančného zadost'učinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04).

Podľa názoru ústavného súdu prichádza v tomto prípade do úvahy aj priznanie finančného zadost'učinenia. Pri jeho určení ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadost'učinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

Ústavný súd vzhľadom na doterajšiu dĺžku konania okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 20 Cb 161/2003 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 19 Rob 397/2003) berúc do úvahy konkrétne okolnosti danej veci považoval priznanie sumy 1 000 € (tisíc eur) sťažovateľke za primerané finančné zadost'učinenie podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde. Pri priznaní primeraného finančného zadost'učinenia zobral ústavný súd do úvahy aj

to, že nie všetky prietahy boli spôsobené okresným súdom. Niekoľko pojednávanií bolo odročených na žiadosť sťažovateľky. Ústavný súd vzal do úvahy pri priznaní primeraného finančného zadosťučinenia aj dobu, po ktorú sa vec nachádzala na krajskom súde. Postup sťažovateľky pri odročovaní pojednávanií bol v priamej súvislosti so vzniknutými prietahmi, čo vzal ústavný súd do úvahy pri určení výšky zadosťučinenia.

Ústavný súd napokon rozhodol aj o náhrade trov konania sťažovateľky, ktoré jej vznikli v dôsledku právneho zastúpenia pred ústavným súdom. Právna zástupkyňa sťažovateľky trovy konania vyčíslila sumou 283,62 €, a to za dva úkony právnej služby (prevzatie právneho zastúpenia vrátane prvej porady s klientom, sťažnosť).

Ústavný súd podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) priznal sťažovateľke náhradu trov konania. Základom pre výpočet náhrady za úkon právnej služby je v danom prípade priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky v prvom polroku 2013 v sume 804 €. Ústavný súd priznal sťažovateľke (§ 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde) náhradu trov konania za dva úkony právnej služby vykonané v roku 2014 (príprava a prevzatie vecí a písomné vyhotovenie sťažnosti) po 134 €. Ďalej si právna zástupkyňa sťažovateľky uplatnila aj nárok na náhradu režijného paušálu 7,81 € za jeden úkon podľa vyhlášky. Náhrada trov konania, ktorú ústavný súd priznal sťažovateľke, spolu predstavuje sumu 283,62 €.

Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný zaplatiť na účet právnej zástupkyne sťažovateľky (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 OSP).

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. júla 2014